

ŞİİRLE BAŞLAMALI GÜNE / Reşat KUTUCULAR

Doğduğum Eylül günü geldi geçti yine. Yaş kaç olursa olsun böyle günlerde insan farklı hissediyor. Biraz muhasebe yapıyor, biraz anı tazeliyor, bir iki kutlama mesajı alıyor, gelecekle ilgili yenilenmiş hayaller kuruyor... Bir duygusallık hali oluyor. Ne de olsa eşik geçilmiş, geçen çoğalmış, kalan azalmış.

Erken kalktım o sabah. Bahçeye çıkıp gece yağmış olan ilk sonbahar yağmurunun kokusunu içime çektim. Hoş geldiniz dedim gri bulutlara. Hava sakindi. Rahmetli annemle babamla konuştum biraz içimden. Geçmişten bazı kareleri hatırladım. Gülümsedim. Ama en çok akşamdan kalma hafif bel ağrısının hafiflemiş olmasına sevindim. Bu yaşlarda olmaya devlet cihanda...

Sonra bilgisayarın başına geçtim. Mesaj kutumdaki bir mesajı ilgiyle açtım. Şöyle diyordu mesaj: Yaşamı boyunca Dil Devrimine emek veren, 30 Ekim 1993'te yitirdiğimiz, **Dilci Ömer Asım Aksoy**'un devrimci düşüncelerini ve yapıtlarını gelecek kuşaklara aktarmak için Aksoy Ailesinin katkılarıyla düzenlenen **Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülü**, 1995'ten bu yana değişik dallarda verilmektedir.

Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülünü, bu yıl şiir dalında değerli **Ozan Halim Yazıcı, Küçük Taşlar İklimi** adlı yapıtıyla kazanmıştır.

Halim Yazıcı ismi yabancı değildi, bizim İzmir İçin Düşünceden Eyleme Grubundan biliyordum kendisini ama böyle usta bir şair olduğunu bilmiyordum. Şiire gönülden bağlı biri olarak bu benim ayıbımdı tabii ki.

Merak ettim Google'a baktım hemen. Halim Bey son olarak İzmir Büyükşehir Belediyesi Kent Meclisi Şube Müdürü olarak görev yapıyormuş. Oradan www.halimyazici.com a gittim. Çok renkli, çok derinlikli bir site... Önce Onur Çalı'nın yazısının girişi takıldı gözüme:

Şiir öldü (mü?)!" "Şiir hayattan koptu, hayat şiirin dışında kaldı." "Kimse şiir okumuyor!" gibi tartışmaların ortasında iyi şiirler yazılmaya devam ediyor. Hayat öyle ya da böyle akıp giderken bazı şair erkekler ve şair kadınlar sözcüklerden bir tortu bırakıyorlar hala. Bu tortulara dokunanlar, bunları okuyanlar da var hala. Bir dizeyle, bir sözcükle duralayıp hüznülenebiliyorlar, sevinç duyabiliyorlar. Basitçe söylemiş olsak da durum bundan ibaret. Öte yandan şiir çok kollu bir ırmak gibi farklı derelere bölünüp gidiyor. Görsel-şiir, neo-epik şiir gibi "yeni" derelerle beslenen bu ırmakta kimileri Ankara metrosunda kılınan cuma namazı duyarlılıklarıyla akarlar Halim Yazıcı gibi şairler taşlara, papalinaya, Maltepe'ye, klarnetlere, gökyüzüne, aşklara, delicelere, Ella Fitzgerald'a, Foça'ya, Mordoğan'a, vapurların dumanına; ezcümle evrene bakarak kuruyor sözünü. İyi ki kurmaya devam ediyor.

Şiir yaşadığımız katır kutur hayatın ortasında zaman zaman sığındığım bir ada. Kendimi bulduğum, inatla, özenle savunduğum bir ada. Sert sistemin hoyrat çocuklarına verilecek en iyi cevaplardan biri şiir.

İçinde yaşadığım bu kenti de her şeye rağmen şiire şans veren, şiire yatkın bir kent olarak görüyorum. Belki safım, belki fazla iyimser ama İzmir'in duygulu yüzü kendini koruyacak, öyle hissediyorum.

Sonra Halim Yazıcı'nın Dil Ödülü'nü kazanan kitabı "Küçük Taşlar İkliminde" ile ilgili Ahmet Günbaş'ın yazısını okudum. Kitabın detaylı bir incelemesini merak edenler mutlaka okumalı. Bir bölümünde şöyle yazmış Sayın Günbaş: Dilediği an her şeyin yerini, rengini değiştirebilir Yazıcı. Irmaklar gökyüzüne doğru akabilir. Gerektiğinde şiirini taştan çıkarır, "su yazısı"yla "kırlangıç mevsimi"nden düşler devşirir. Sevgiliye ulaşmak da böyle bir şeydir: Örneğin, "dün akşam / yanında yoktum // ellerini seyretmeye gittim / yağmurlara gittim // akşamında koynunda / kasıklarında çiçekler" (s:54) şenliğiyle halvet olduğu gibi, "en güzel şeysin / başıma gelen / ey su serinliği // bu sabah tenin / zeytin ağacı // altıma serilen / gökyüzü / ah ellerin" (s:55) izleriyle yürek taşkınlığını doğanın diliyle duyurur.

Dalıp gitmişim şiirlere. Bir baktım saat 8 oluvermiş. Bir iyi hissettim kendimi, bir canlı. Fırladım, düşümü aldım, çayımı içtim, daldım hayatın içine. Halim Bey'den almış oldum günün ilk hediyesini.

Şiirle başlamalıyım her güne.